

U V O D

Tokom svog dugogodišnjeg razvoja, računovodstvena teorija i praksa usvojila je određena pravila, odnosno, smernice za obavljanje računovodstvenih poslova. "U stručnoj literaturi je prošireno mišljenje da su „Načela urednog knjigovodstva“ zahtevi ili pravila prema kojima se trgovci (poslovni ljudi) upravljaju kod vođenja knjaga, investiranja, sastavljanja inventara i bilansa da bi sa ovim računskim sredstvima (instrumentima) mogli da ispune postavljene ciljeve".

Knjigovodstveno obuhvatanje promena na sredstvima, kapitalu i obavezama u prostom knjigovodstvu svodilo se na beleženje promena samo na jednom računu: na delu imovine ili na računu izvora sredstava. Prosto knjigovodstvo je predstavljalo izolovanu evidenciju, koje nije obuhvatilo račune rashoda prihoda i u kome nije bilo moguće obračunati finansijski rezultat direktnim putem, na osnovu stanja na računima. Zbog nepotpune evidencije, jednostavnog knjiženja ekonomskih promena (knjiženje se sprovodilo samo na jednoj strani nekog računa, nije bilo protiv knjiženja na drugom računu), do utvrđivanja finansijskog rezultata i stanja imovine i obaveza dolazilo se indirektnim putem - inventarom.

Na osnovama prostog knjigovodstva, razvio se sistem knjigovodstvene evidencije poznat kao dvojno knjigovodstvo. Dvojno knjigovodstvo se bazira na međusobnoj povezanosti ekonomskih kategorija koje se iskazuju u knjigovodstvu, u smislu da se promena jedne ekonomske kategorije nužno odražava na promenu neke druge. To znači da svaka ekonomska promena istovremeno tangira dve ekonomske kategorije, što zahteva i dvostrano evidentiranje te promene tj. evidentiranje na dva računa. Polazeći od toga, u dvojnog knjigovodstvu svaka poslovna promena knjiži se dvojno (na dva računa), na levoj strani jednog i na desnoj strani drugog računa. Dakle, dvojno knjigovodstvo je sistem dvostrane knjigovodstvene evidencije svih poslovnih promena u preduzeću.

Instrumenti dvojnog knjigovodstva

Prema D. Dendiću, "dvojno knjigovodstvo je metod koji se obično koristi za registrovanje svih poslovnih promena, pomoću kojih se najmanje dva računa tangiraju svakom promenom. Svaka promena se mora analizirati da bi se odredilo: 1. na koje račune se odnosi, 2. da li se račun povećavaju ili smanjuju i 3. iznos promene svakog salda računa".

Dvojno knjigovodstvo podrazumeva sistematsku i sveobuhvatnu evidenciju o imovini, kapitalu, obavezama, rashodima i приходima, što omogućava, bez investiranja, utvrđivanje stanja imovine, kapitala i obaveza kao i izračunavanje finansijskog rezultata preduzeća. Zahvaljujući takvom obuhvatanju poslovnih promena, dvojno knjigovodstvo omogućava, u svakom trenutku, uvid u stane aktive i pasive preduzeća kao i obračun finansijskog rezultata za kraće vremenske periode, što je od velikog značaja za donošenje kvalitetnih upravljačkih odluka u preduzeću. Dvojno knjigovodstvo, takođe, obezbeđuje i podatke relevantne za planiranje, kontrolu i analizu poslovanja preduzeća.

Kao osnovni instrumenti dvojnog knjigovodstva navode se: inventar, bilans stanja, knjigovodstvena dokumenta, poslovne knjige, zaključni list i bilans uspeha.

INVENTAR

Inventar je detaljan pregled imovine na određeni dan. Do inventara kao pregleda imovine dolazi se inventarisanjem ili popisivanjem svih sredstava i njihovih izvora. Ovakav popis sprovodi se u preduzećima najmanje jednom godišnje, obično na kraju godine prilikom izrade godišnjeg bilansa stanja i uspeha. Razlikujemo potpun popis - kada se inventariše imovina i delimičan popis - kada se inventariše samo deo imovine, obično u svrhu kontrole rada rukovalaca sredstvima. Popis sprovode popisne komisije. Rukovaoci sredstvima ne mogu biti članovi popisnih komisija, ali moraju učestvovati u popisu kao lica odgovorna za poverenu imovinu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com